

העומד בפרץ

(השלמה לעמוד 229)

סיפור דומה מסר לנו תלמיד-חכם נאמן על הרה"ח רבי שליט"א, שבצארה היום השביעי לנישואיו בא האדם"ור' ה'בית' ישראלי' מגור זצוק"ל לשמהות 'שבע ברכות' האחרון שהתקיימה בבית אביו ברוחב אחר הסעודת עלה הרבי לкомה העליונה לבקר בדירה החדשת של הזוג הצעיר. דלת הכניסה הייתה מכוננת ננד המטבח ומבטו של הרבי נתקל בכללה הצעירה שהמתינה במטבח נוכח פתח הבית. פנה האדם"ור' לחתן שעלה עמו במדרגות, ושאל: "מי הבוחרה העומדת במטבח?" והחתן השיב: זו הכללה. האדם"ור' נכנס לדירה והסתובב בה כדרכו בקדוש. תוך כדי נגע לאבי הכללה שנכח שם ושאלו: "מי הבוחרה העומדת במטבח?" השיב האב: זו בת הכללה. הרבי המשיך להלך בדירה ועצר ליד אחיה של הכללה, ר' הרשל, ושאלו: "מי הבוחרה העומדת

במטבח?" הרשל השיב: זו אחותי הכללה.

הביקור הסתיים והרבى אמר להם שיכנסו גם הם לביתו.

אחר תפילת המנחה נכנסו לבית הרבי, כשהתישבו לפניו פתח הרבי וכך: רשי" בפרשת תצוה כתוב (פעמים) שהאபוד של הכהן הגדול היה דומה לסינור של נשים הרוכבות על סוסים (שמטרתו להסתייר את פיסוק הרגלים בעת הרכיבה). אומרים צדיקים שרשי" הקדוש ראה פעם, שלא בכונה, נשים רוכבות על סוסים, והוקשה לו מדוע הכהנים מושמים בראשיה שאינה הגונה. אולם כשהגיעה בפיורשו לתאר את צורת האפוד וכעת כבר הבין את הדברים בנקל, נחה דעתו מדוע סבבו ממשים שיראה את סינור הנשים הרוכבות. לאחר הקדמה זו אמר להם האדם"ור' צ"ל: " מדוע סבבו מן השמים שאראה את הכללה? בודאי היה זה כדי ללמד אתכם שאסור לבת ישראל להיראות כבחורה כמו בחורה! כמו בגilio ראש!".

ומודיע שאל האדם"ור' שלוש פעמים "מי הבוחרה במטבח?" ללמד שאסור לבת ישראל להיראות כבחורה בין בעני מי שישמר את עיניו וזה לו הפעם הראשונה שראה מרוחק ובאקרואי, כפי שהיא במקורה שלפנינו, ובין בעני הבקי בדבר. עני מי כולם אסור שתוראה כמו בגilio ראש (ומקוו במדרש תנחות ואישלח ר' אין נתנים פרצה בעני חישר ובעיקר בעני הגנב).

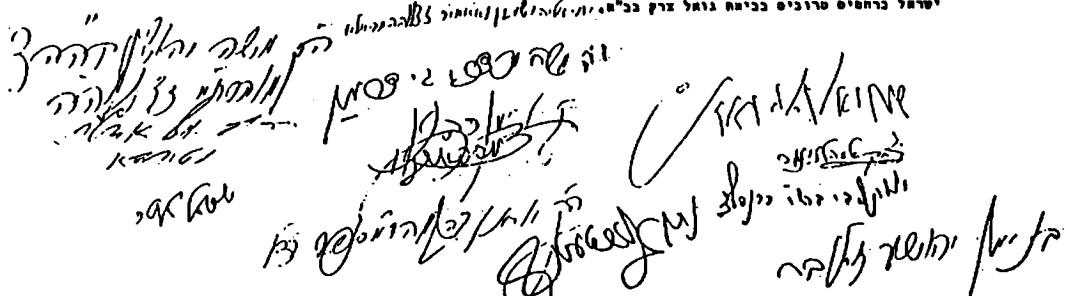

כך האדם"ר בעל 'בית ישראלי' זצוק"ל

**בוחק שאלות תשלהה (כשעדיינו היה מצוי להציג פאות שאין דומות לשער) חתמו גולי הדור
והאדמו"ם על פרוטו אבן ישראל, זהה לשום:**

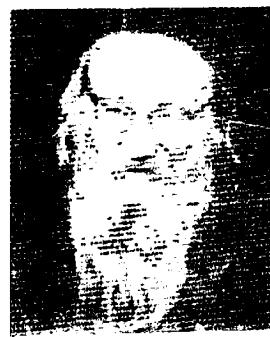
"**היות כי בעזה"ר נפוץ באחרוזה שגשים ושוואות לובשות פאה נכרית הדומה מפש לשער, מיניהם מפינים שונים, לא שערום אבותינו, עד שנראין כפרעת ראש חי, הרינו רזאים חובה לעצמנו, להזיע דעת תורתינו הקדושה, כי הדבר אסור מיליא. שאף במקומות שנגנו התר בפאה נכרית, לא עלהה על חදת פאות נכריות אלו. ובעלה גוררת עבירה, ובבגון זה אין שום קטר". עכ"ל.**

השלמה: יראה בגדרים זירחים בחרוז על שערם פלאה כו' דיו' ירושל, וגדרים חסויים כו' חורה וזר

**בסקיר שהתקים בשנת תש"ס אצל כל יבואני ומפני היפות, כלם אמרו פה אחד! שאין היום פאה אחת בעולם שאינה דומה לשער. בית חרושת שייצר פאות אלו יסגר מיד על מעול וברית.
חורי של הפות של זמינו אסורים לכל הדעות!**

כאשר הודיעו לכ"ק האדמו"ר מלעלוב זי"ע שרוצים לבא אליו בעניין הכרז הניל', שמח שמחה גדולה, לשמוע הבשרה הוז, ושאל האדמו"ר זי"ע כמה פעמים את מקורבו:

"מן מה עוד לא הגיעו להחותים אותו? הרי זו הפעם הראשונה שאני כל כך רוצה לחותם על כרוז, שהוא גם למען צazzi, ולא רק למען אחרים". וראו שרצו עז ותשוקתו עצומה ליטול חלק בתיקון פירצה זו. ואכן, לבסוף שבאו לפניו, קרא את הכרז - וח晤ם עליו את שמו החדש בשמחה גדולה, הוסיף ואמר לפרסם בשם כדברים האלו בלשונו הטהור: "מען זאל מפרסם זיין אין מײַן נאמען, איז עס איז בעסער איז דער מאן זאל אפ שערין די בארד מיט די פאות, איידער די וייב זאל גיין מיט א שייטל!". [שיפרסמו בשמי שפומט שהבעל יגור את פאותיו ואת זקנון [כמוון באfon שכותב בשיעען מאשר שהאשה תלבך עם פאה!!!]

מי תלמידו הגאון הצדיק ר' זלמן ברזיל ציל

כ"ק ה"בית ישראלי" מגור זוק"ל היה טה בגבריות של קרוביו להפנס לאחר הברית, ולברך את היולדת ב"מלך טוב".

לימים, התקינה שמחת ברית מילה אAngel אחד מקרוביו, וקמונגו, התקרכב והפעם לפתח התרן למפר את ברפטו לוולרט. הארמו"ר נצוב מפטע... אך היולדת איננה... לאחר גמתה שאל הארמו"ר: "קיבו היולדת?"

- "הפה היא באו, ממתיעה זה כבר לבירתה הגדביי" - השיבו בני הבית.

- "אכל היא איננה נראית כלל בנטשאה - אלא ברוקה?!" השיב הארמו"ר ברתימה. לא העלהתי על דעתך שאוהי היולדת...". מני או החוליט ה"בית ישראלי" להלכם בכל תקופה ועל בפות שחשכתלו. במננו יותר מברורות טיבר.